

RETEN PÅ FREDERIKSBERG DOM

afsagt den 22. maj 2019

Sag BS-31445/2018-FRB

Copyright Management Services Ltd.
(advokat Jeppe Brogaard Clausen)

mod

A (advokat Stig Lynghøj Nielsen)

Denne afgørelse er truffet af dommer Dan Bjerring.

Sagens baggrund og parternes påstande

Denne sag, der er anlagt ved Retten på Frederiksberg den 29. august 2018, drejer sig om, hvorvidt sagsøgte, A, i strid med ophavsretsloven har downloadet filmen "Pay the Ghost" og delt denne via hendes ip-adresse.

Sagsøger, Copyright Management Services Ltd., har nedlagt påstand om, at A skal betale 7.500,00 kr. med procesrente fra den 29. august 2018.

A har nedlagt påstand om frifindelse.

Oplysningerne i sagen

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Procedure

Copyright Management Services Ltd. har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument af 10. april 2019, hvoraf fremgår bl.a.:

”Copyright Management Services Ltd. (CMS) gør til støtte for påstanden gældende:

1. Beviset for ophavsretskrænkelsen

at det er ubestridt, at CMS er påtaleberettiget for ophavsretskrænkelser af filmen ”Pay The Ghost”,

at MaverickMonitor er et egnet og pålideligt værktøj til konstatering af ophavsretskrænkelser fra IP-adresser, hvilket er konstateret ved en række danske domstolsafgørelser samt ved en syn- og skønsrapport af 29. januar 2019, jf. bilag 9.

at det er ubestridt, at A var abonnent hos YouSee A/S den 24. oktober 2015,

at YouSee A/S på baggrund af en editionskendelse har oplyst, at A’s internetforbindelse på krænkelsestidspunktet den 24. oktober 2015 kl. 18.09 var tildelt IP-adressen x.xxx.xxx.xxx,

at det herefter må lægges til grund, at der er foretaget uberettiget fildeling af filmen ”Pay The Ghost” den 24. oktober 2015 kl. 18.09 fra A’s IP-adresse x.xxx.xxx.xxx, samt på de i loggen i bilag 2 angivne tidspunkter,

2. Abonnentens ansvar i aftaleforholdet og i almindelighed

at A som abonnent hos YouSee A/S er forpligtet til ikke at overlade internetforbindelsen til andre end kunden, og at hun derfor også må være eneste bruger af forbindelsen,

at A er ansvarlig for at anvende en tilstrækkelig sikker adgangskode på forbindelsen, således at udenforstående ikke opnår adgang til og kan disponere over forbindelsen.

at A er ansvarlig for at anvende en tilstrækkelig sikker adgangskode på forbindelsen, således at udenforstående ikke opnår adgang til og kan disponere over forbindelsen,

at der er tale om en almindelig culpabedømmelse i sagen, som skal ses i lyset af den digitale ophavsret i den aktuelle samfundstid,

at tilsidesættelser af almindelige retningslinjer for ageren på internettet, som bl.a. er fattet i diverse abonnementsvilkår, herunder YouSee A/S’ vilkår, udgør et element i culpabedømmelsen,

3. Ansvar og adgang til internetforbindelsen

at når der er kode på et trådløst netværk (WiFi), er der en formodning for, at den skete krænkelse er foretaget af abonnenten, og at abonnenten er ansvarlig for krænkelsen,

at der således er en formodning for, at det er A, der har foretaget krænkelseerne,

at A ved en eventuel videregivelse af koden til flere personer eller fjernelse af koden har udvist uagtsomhed,

at A efter at have fået flere breve fra rettighedshaver om krænkelse på sin IP-adresse ikke har foretaget tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger, hvorved A har udvist uagtsomhed,

3. Brugen af internetforbindelsen på krænkelsestidspunkterne

at A har oplyst, at internetforbindelsen blev anvendt på krænkelsestidspunkterne, og at husstanden var hjemme på krænkelsestidspunkterne,

at det fremgår af A's påstandsdokument, at hun kun har udlånt koden til internetforbindelsen til en nevø fra Amerika, og at vedkommende ikke var på besøg i oktober 2015,

at A har en almindelig standard router fra YouSee, der er leveret med kode, hvorfor det ikke er muligt for naboer at foretage de omhandlende fildelinger,

at A som abonnent af internetforbindelsen og ejer af det tekniske udstyr, herunder router, er nærmest til at lade udstyret undersøge via eksempelvis syn og skøn, hvilket er i overensstemmelse med retspraksis på området, jf. U.2011.1736H og U.2009.280V,

at A ikke har godtgjort eller dokumenteret, at andre personer har kunne benytte hendes internet,

at der i sagen ikke foreligger faktuelle oplysninger, der tyder på, at krænkelseerne skulle være foretaget af andre end A,

4. Seneste dansk og EU-retspraksis

at A som abonnent ikke alene ved sin egen forklaring kan afkræfte formodningen for, at hun selv har foretaget krænkelseerne, når hun ikke kan påvise konkrete omstændigheder, der med *stor sikkerhed* udelukker muligheden for, at hun selv har foretaget krænkelseerne,

at A ikke har påvist konkrete omstændigheder, der med *stor sikkerhed* udelukker muligheden for, at hun selv har foretaget krænkelse

at det herunder i overensstemmelse med EU-Domstolens præjudicielle afgørelse i sagen C-149/17, præmis 55, ikke er tilstrækkeligt, at A har oplyst, at andre har haft adgang til internetforbindelsen, når hun i øvrigt ikke har dokumenteret yderligere om disse personers færden på de pågældende tidspunkter for de ophavsretlige krænkelse

at CMS herefter har løftet bevisbyrden for, at A er ansvarlig for filde-lingen af filmen "*Pay The Ghost*", idet A selv har foretaget krænkelse-erne, og såfremt retten kommer til det modsatte resultat, idet A ved sin uforsvarlige disponering over internetforbindelsen har handlet uagtsomt,

at A herefter er ansvarlig for den skete krænkelse og skal betale rettigheds-haver et beløb efter ophavsretslovens § 83, stk. 3,

5. Vederlag og størrelsen heraf efter ophavsretsloven

at størrelsen af det påståede beløb for krænkelsen af værket "*Pay The Ghost*" er et rimeligt vederlag og i overensstemmelse med retspraksis på området."

A har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument af 9. april 2019, hvoraf fremgår bl.a.:

"Det bestrides, at sagsøgte fredag den 24. oktober 2015 kl. 18.09 har downloadet film (fil-delning) filmen "*Pay the Ghost*".

Sagsøgtes husstand består af sagsøgte og hendes ægtefælle.

Fredag den 24. oktober 2015 mener sagsøgte, at hun og hendes ægtefælle var på familiebesøg og der var således ingen til stede i lejligheden, [...], København NV, hvor sagsøgtes router med IP-adressen x.xxx.xxx.xxx var installeret. Routeren tilhører/tilhørte YouSee. Sagsøgte havde ofte problemer med den router, der var installeret i 2015. Den blev ofte afbrudt eller "stod af".

Sagsøgte bor i et lejlighedskompleks – på øverste etage. På hver etage er der 3 lejligheder.

I 2015 boede der i den ene lejlighed mange udlændinge – polakker – der flyttede ud og ind.

Det gøres gældende, at der i 2015 var fejl på routeren, og det kan ikke udelukkes, at andre har kunne benytte sagsøgtes internetforbindelse.

I 2017 fik sagsøgte ny router leveret af YouSee på grund af mange fejl ved den gamle router.

Sagsøgte har kun udlånt sin kode til det trådløse netværk til en nevø fra Amerika, der har været på besøg hos sagsøgte og hendes ægtefælle. Nevøen fra Amerika var ikke på besøg i oktober 2015.

Det bestrides, at softwaret MaverickEye dokumenterer eller kan bruges som dokumentation for, at der er downloadet film fra sagsøgtes IP-adresse. Det er tale om en ensidig indhentet opgørelse/sagkyndig erklæring, som bestrides.

Sagsøger har ikke efterkommet sagsøgtes opfordring B i processkrift A af 8. november 2018. Det må derfor komme sagsøger til skade, at der ikke er foretaget syn og skøn til dokumentation af, hvilke krænkelse, der er foretaget på sagsøgtes IP-adresse.

Såfremt det – mod forventning – lægges til grund, at sagsøgte er ansvarlig for, at filmen "Pay the Ghost" blev downloadet, den 24. oktober 2015 kl. 18.09, bestrides det, at der er foretaget delinger af filmen.

Det bestrides, at der er foretaget 110 krænkelse i forbindelse med deling af denne film.

Opfordring:

Sagsøger **opfordres** til at dokumentere, at filmen "Pay the Ghost" som blev downloadet den 24. oktober 2015 kl. 18.09 er delt, og i bekræftende fald mere end 110 gange.

Med hensyn til vederlagets størrelse bestrides det, at kr. 7.500,00 er et rimeligt vederlag i dette tilfælde, allerede fordi der ikke foreligger dokumentation for, at filmen "Pay the Ghost", der blev downloadet den 24. oktober 2015 er delt mere end 100 gange.

Sagsøger har bl.a. anført, at der i dommen U2005.60V blev fastsat et rimeligt vederlag på 70 kr. pr. downloadede film. Dette bestrides. Vederlaget blev skønsmæssigt fastsat til 18,69 kr. pr. film. I dette tilfælde var sagsøgte indehaver af en hjemmeside, hvorfra man blev opfordret til ulovligt download af film, og hjemmesiden indeholdt endvidere liste over film, som brugerne kunne udveksle med hinanden.

Hvis Retten – mod forventning – kommer frem til, at sagsøgte har foretaget delinger af den downloadede film, gøres det gældende, at vederlaget pr. deling max. kan andrage kr. 10,00.

Sagsøger har som bilag 10a – 10e fremlagt forskellige byretsdomme afsagt primo 2019, som dokumentation for, at vederlaget skal udgøre kr. 7.500,00 for krænkelse i henhold til ophavsretsloven.

Det bestrides, at disse kan anvendes som sammenligningsgrundlag i denne sag, idet der i dommene er tale om et meget større antal download og fildeling af film.”

Copyright Management Services Ltd. fremlagde den 11. april 2019 sagens bilag 12 med henblik på at opfylde den af A fremsatte provokation. A har under sin procedure gjort gældende, at bilag 12 ikke udgør nogen dokumentation for, at filmen er delt som hævdet af Copyright Management Services Ltd.

Rettens begrundelse og resultat

Af Østre Landsrets kendelse af 7. maj 2018 i 20. afdelings sag nr. B-2451-17 og sag nr. B-2458-17, der drejer sig om Copyright Management Services Ltd.’s anmodning om editionspålæg til teleselskaber om udlevering af navne og adresser på abonnenter, der er tildelt ip-adresser, på baggrund af antagelser om ulovlig fildeling fra de pågældende ip-adresser, fremgår bl.a.:

”Som anført er det ubestridt, at Telenor og Telia har rådighed over de ønskede oplysninger om hvilke abonnenter, der var tildelt de anførte ip-adresser på de anførte tidspunkter. Da oplysningerne er nødvendige for at bidrage til afklaring af, hvem der kan anlægges sag mod, må de anses for at være af betydning for sagen. Det ændrer ikke herved, at oplysningerne muligvis ikke i sig selv vil være tilstrækkelige til, at rettighedshaverne kan få medhold i en civil sag om en rettighedskrænkelse.

Efter retsplejelovens § 299, stk. 1, kan der ikke meddeles editionspålæg om forhold, som teleudbyderne ville være udelukket fra eller fritaget for at afgive forklaring om som vidne, jf. lovens §§ 169-172. Efter retsplejelovens § 170, stk. 3, kan retten bestemme, at forklaring ikke skal afgives om forhold, med hensyn til hvilke vidnet i medfør af lovgivningen har tavshedspligt, og hvis hemmeligholdelse har væsentlig betydning. Efter bestemmelsens ordlyd er udgangspunktet dog, at der er vidnepligt.

Efter telelovens § 7, stk. 1, har Telenor og Telia pligt til at hemmeligholde oplysninger om deres abonnenters brug af nettet og har således tavshedspligt bl.a. i relation til de oplysninger, som ønskes udleveret. Efter udbudsbekendtgørelsens § 23, stk. 1, har Telenor og Telia endvidere som udgangspunkt pligt til at slette eller anonymisere trafikdata. Trafikdata kan – og skal – imidlertid efter udbudsbekendtgørelsens § 23, stk. 1, opbevares med henblik på udlevering til politiet efter retsplejelovens § 786, stk. 4, hvorefter der skal ske logning som fastsat i logningsbekendtgørelsen.

Disse bestemmelser skal navnlig ses i sammenhæng med e-databeskyttelsesdirektivets artikel 5 og 6 om kommunikationshemmelighed

og sletning af trafikdata samt direktivets artikel 15 om adgangen til at foretage indskrænkninger i rækkevidden af bl.a. disse bestemmelser. Endvidere skal bestemmelserne ses i sammenhæng med de hensyn, der skal varetages efter EU's charter artikel 7, 8 og 52, stk. 1, om respekt for privatliv og familieliv, beskyttelse af personoplysninger og proportionalitetshensyn og EMRK's artikel 8 ligeledes om respekt for privatliv og familieliv, jf. herved EU-charter artikel 52, stk. 3, således som disse bestemmelser er fortolket bl.a. af EU-Domstolen i dom af 8. april 2014 i sag C-293/12 (Digital Rights Ireland Ltd), i dom af 21. december 2016 i de forenede sager C-203/15 og C-698-15 (Tele2 Sverige AB og Watson m.fl.) og af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i dom af 4. december 2008 i sag 30562/04 og 30566/04 (S. og Marper mod Storbritannien).

Det følger endvidere af EU-Domstolens dom af 29. januar 2008 i sag C-275/06 (Promusicae) og dom af 19. april 2012 i sag C-461/10 (Bonnier Audio AB), at bl.a. e-databeskyttelsesdirektivet ikke er til hinder for nationale regler om udlevering af oplysninger om en abonnents ip-adresse i forbindelse med retsforfølgning af krænkelse af ophavsrettigheder, men at der skal være mulighed for at foretage en afvejning af de modstridende interesser i sagen i forbindelse med en sådan udlevering af oplysninger.

Under henvisning til telelovens § 7, stk. 1, og udbudsbekendtgørelsens § 23, stk. 1, og henset til de ovennævnte forhold samt til, at de data, der ønskes udleveret til en privat aktør i medfør af de civilprocessuelle regler i retsplejelovens § 343, jf. § 299, alene fortsat er i teleudbydernes besiddelse, fordi teleudbyderne ifølge logningsbekendtgørelsen udstedt efter reglerne i strafferetsplejen er forpligtet til at opbevare dem med det formål, at de efter retskendelse skal kunne udleveres til politiet som led i efterforskning og retsforfølgning af strafbare forhold, finder landsretten, at der er tungtvejende grunde til hemmeligholdelse af de teledata, der ønskes udleveret.

Disse tungtvejende grunde skal afvejes over for CMS' interesse i at få oplysningerne udleveret.

CMS har sandsynliggjort, at der kan have fundet ophavsretskrænkelser sted, som vil kunne retsforfølges af rettighedshaverne, herunder efter ophavsretslovens § 81. Omfanget af de angivelige krænkelse, der er omfattet af begæringerne under denne sag, må ved en samlet bedømmelse også anses for betydeligt. Det nærmere omfang heraf i relation til den enkelte abonnent er imidlertid ikke nærmere dokumenteret.

Selv om det må antages, at rettighedshaverne ikke uden udlevering af oplysningerne kan forfølge et eventuelt krav direkte over for de

abonnenter, hvis internetforbindelse har været anvendt til disse op-havsretskrænkelser, finder landsretten efter en samlet afvejning, at CMS's interesse i at få udleveret oplysningerne over for hensynet til de enkelte abonnenters krav på hemmeligholdelse ikke kan begrunde en udlevering af de under sagen omhandlede oplysninger i medfør af retsplejelovens § 343, jf. § 299."

Ved kendelsen har Østre Landsret således fastslået, at teleselskaber ikke via edition kan pålægges at udlevere oplysninger om navn og adresse på en abonnent, der er tildelt en angiven ip-adresse, og at selskaberne heller ikke lovligt kan udlevere disse oplysninger, til brug for en civil sag.

Landsrettens kendelse er utrykt. Det må derfor antages, at A ikke har været bekendt med kendelsen og således har været afskåret fra eventuelt at påberåbe sig denne og også afskåret fra den information, som kendelsen i øvrigt indeholder om de bevismæssige spørgsmål, som sager om ulovlig download og deling af film rejser, herunder spørgsmål af teknisk karakter og herunder i forhold til bl.a. MaverikMonitors og BitTorrent-klienters virkemåde.

Retten har imidlertid ikke fundet fuldt tilstrækkeligt grundlag for ex officio at tage stilling til, om landsrettens kendelse bør føre til, at Copyright Management Services Ltd. skal afskæres fra at benytte oplysningen om, at den i denne sag omhandlede ip-adresse var tildelt A's router på det omhandlede tidspunkt.

Retten har herved henset til, at retten under alle omstændigheder ikke finder, at Copyright Management Services Ltd. har godtgjort sit krav i denne sag, og til EU-Domstolens dom af 18. oktober 2018 i sag C-149/17.

Når retten ikke finder, at Copyright Management Services Ltd. har godtgjort sit krav, skyldes det, at der ikke har fundet nogen nærmere bevisførelse sted vedrørende de konkrete data fra Maverickeye UG og heller ikke generelt om, hvorledes sådanne data skal læses og den anvendelse og funktionsmåde – eksempelvis for så vidt angår BIT-torrent-klienter – disse data formentlig skal ses i sammenhæng med. Der er således ikke foretaget syn- og skøn, og der foreligger heller ingen sagkyndig erklæring i øvrigt om denne sags omstændigheder, og der er heller ikke ført noget vidne, heller ikke fra Maverickeye UG, der kunne belyse de mulige forståelser af de foreliggende oplysninger.

I mangel af egentlig bevisførelse herom er det således navnlig ikke godtgjort, at filmen "Pay the Ghost" overhovedet blev downloadet (fuldstændigt) via ip-adressen, som hævdet af Copyright Management Services Ltd., den 24. oktober 2015, kl. 18.09.

Retten bemærker herved, at der i de fremlagte logoplysninger for dette tidspunkt og denne fil er angivet tallet 53 i kolonnen "Bit Field", og i det omfang dette betyder, at filen alene blev downloadet 53 %, er der ingen oplysninger om, hvorvidt dette ufuldstændige download (eventuelt i kombination med andre downloads)

overhovedet gav A mulighed for at se (noget af) filmen og for (delvis) videreledning af filen.

Der er heller ikke ført nærmere bevis for betydningen af oplysningerne i sagens bilag 12, herunder hvorfor og med hvilken grad af sikkerhed, det kan lægges til grund, at oplysningerne om "SwarmSize" og tallet 3087, er udtryk for, at der er sket en deling af "Pay the Ghost" den 24. oktober 2015, kl. 18.09, og i givet fald i 3087 tilfælde eller i et eventuelt mindre antal tilfælde.

Retten bemærker i øvrigt i den forbindelse, at Copyright Management Services Ltd. i sit påstandsdokument har støttet sit krav på ophavsretslovens § 83, stk. 3.

Der er imidlertid ikke ført bevis for, at der – hvis A i øvrigt kunne holdes ansvarlig for download og deling af filmen – er indtrådt nogen "ikke økonomisk skade." Da der som sagt heller ikke er ført tilstrækkeligt bevis for en økonomisk skade og dennes størrelse i givet fald, er der endvidere heller ikke grundlag for at fastsætte vederlag og erstatning efter bestemmelserne herom i ophavsretslovens § 83, stk. 1 og 2.

Retten tager på denne baggrund A's frifindelsespåstand til følge.

Retten finder imidlertid også anledning til at bemærke, at det synes at fremgå af Østre Landsrets kendelse af 7. maj 2018, at anvendelsen af MaverikMonitor forudsætter, at rettighedshaverne selv gør deres film tilgængelige til deling på internettet, hvilket muligt rejser spørgsmål om, hvorvidt der overhovedet foreligger en krænkelse af ophavsretten, når filmen hentes, og i hvilket omfang, dette i givet fald i alle tilfælde må stå den enkelte bruger klart i forbindelse med download, ligesom det muligt rejser spørgsmål om, hvorvidt en krænkelse overhovedet havde fundet sted, hvis ikke rettighedshaveren selv havde fremprovokeret den.

Da A har gjort gældende, at hun ikke selv har downloadet "Pay the Ghost", og at hun ikke er ansvarlig for andres eventuelle download og deling af filmen, er disse spørgsmål dog ikke umiddelbart relevante for afgørelsen af denne sag.

Copyright Management Services Ltd. skal betale sagsomkostninger til A med 15.000 kr. Beløbet, der er inklusiv moms, omfatter udgifter til advokatbistand, og der er ved fastsættelsen af beløbet, ud over sagens værdi, lagt vægt på sagens karakter, omfang og varighed.

THI KENDES FOR RET:

A frifindes.

Copyright Management Services Ltd. skal inden 14 dage betale 15.000 kr. i sagsomkostninger til A.

Sagsomkostningerne forrentes efter rentelovens § 8 a.